

[Kyed.]

Dag fik Meddelelse om, at der var brugt 5 000 Kr. til en Virksomhed indenfor et bestemt Industriomraade, og saa Ministeren kom her og sagde, at der af Landvindingskontoen var brugt til den Virksomhed indenfor den bestemte Industri 5 000 Kr.; nu kommer der en hel Industri og beder os om Tilskud til Opretholdelse af Priserne i deres Produktion, Tilskud til Indkøb af Raavarer. At man skulde være forpligtet overfor denne Industri, fordi Ministeren af denne Landvindingskonto har brugt disse 5 000 Kr., til at gaa med til en saadan Anmærkning paa Finansloven, er dog saa langt ude, at jeg tror, det er tilstrækkeligt til at dokumentere den Mangel paa Argumentation, som de Herrer er i Besiddelse af. (Munterhed). Uroligheden understreger jo i tilstrækkelig Grad, at de Herrer godt føler, at det kniber lidt for dem. Ja, selv den højtærede Indenrigsminister finder dog, at det, der er fremført fra deres Side, ikke kan tages alvorligt.

Den ærede Ordfører for det konservative Parti, det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, fremførte her, at det konservative Parti ikke har stillet Krav om Fremsættelse af særligt Lovforslag. Ja, jeg ved ikke, om der i denne Forbindelse kan være stor Forskel paa Krav og Ønske, for ifølge den højtærede Handelsministers Interview i „Berlingske Tidende“ ønskede det konservative Parti en særlig Lov, men bøjede sig for Ministerens Argumentation. Om man siger Ønske eller Krav, er i denne Betydning underordnet.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg skulde have beskyldt De danske Sukkerfabrikker for ikke at have Interesse i at faa dyrket Sukkerroer. Jeg har ikke udtalt nogen Beskyldning, men gjort opmærksom paa, at meget tydede paa, at Toldforholdene, Toldsatserne paa Roesukker, færdig Melis og indenlandsk Afgift, hvordan det nu ligger, i deres Opstilling befordrer den Ulyst, der kunde være hos De danske Sukkerfabrikker, og den højtærede Handelsminister har for saa vidt givet mig Tilslutning i denne min Opfattelse.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse sagde endvidere, at jeg vist ikke rigtig egnede mig til at have med Regnskaber at gøre, naar jeg kunde gøre den Opfattelse gældende; at Aktiekapitalen ikke ejedes af Aktionærerne i De danske Sukkerfabrikker. Det er ikke noget, man ejer, og det er ikke til at forstaa, sagde det ærede Medlem, at jeg kunde gøre en saadan Opfattelse gældende, da jeg dog maatte vide, at Aktie-

kapitalen staar paa Passivsideen paa Regnskabet, og det, der staar paa Passivsideen paa Regnskabet, mener det ærede Medlem, ejer man ikke. Ja, saa ejer de danske Sukkerfabrikker sandelig ikke ret meget, for paa Passivsideen i deres Regnskab, Status af 30. April 1928, staar jo f. Eks. baade Aktiekapitalen og ogsaa Reservefond og Amortisationsfond paa nogle og tyve Millioner Kroner. Det ejer De danske Sukkerfabrikker efter det ærede Medlem Hr. Larsen-Badses Opfattelse ikke. Der er en Udbyttekonto paa 3 Mill. Kr., en Tantiémekonto paa 2,8 Mill. Kr., en Amortisationsfond paa 5,5 Mill. Kr. og saa fremdeles. Det staar alt sammen paa Passiv-Siden, paa samme Side som Aktiekapitalen, saa jeg tror nu alligevel, at denne Oplysning om Regnskabsformen fra det ærede Medlems Side gælder ikke i dette Tilfælde.

Med Hensyn til Citatet af det ærede Medlem fra 1926 sagde det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, at det tog Sigte paa en Omtale af Forskudsforeningerne. Nej, det gjorde det ikke, ærede Medlem Hr. Larsen-Badse. Denne Udtalelse, som lød saaledes: „At give Tilskud til private Folk har ikke mange Venner indenfor mit Parti“, blev fremsat i Tilknytning til Diskussionen om Lovforslaget, fremsat af daværende Erhvervsminister Stauning, om Støtte til danske Erhverv og i Relation til den Del af Lovforslaget, som omhandlede Beløbet til Landbruget, hvoraf der var afsat 20 pCt. som Tilskud. Det var dette direkte Tilskud, som det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse argumenterede imod med den Udtalelse, jeg her har citeret.

Da det kneb med saglige Argumenter, søgte det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse ind paa andre Omraader. Det ærede Medlem søgte gennem Andenhaandsmeddelelser om private Samtaler med mig at finde noget, der kunde mistænkeliggøre undertegnede. Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse sagde, at jeg havde forhandlet med Roedyrkerne, og jeg havde vist hjulpet dem med at koncipere en Skrivelse. Personlig har jeg gennem flere Aar kendt en af Repræsentanterne, og denne Repræsentant har søgt mig flere Gange privat i mit Hjem og her i København. Jeg har ikke forhandlet med Roedyrkerne paa nogens Vegne, ej heller paa egne Vegne i den Forstand, men jeg har talt med den paagældende, som man gør det med de mange, som søger en i et eller andet Ærinde. Han har, som sagt, søgt mig flere Gange og har beklaget sig over de vanskelige Kaar, som mangt og meget, ogsaa Roedyrkningen, var under-